

[Henry Christensen.]

Dels bliver der moms, dels bliver der den virkning, at man i det kommende år undgår stigninger i fødevarersektoren på hjemmemarkedet — og det er en modgående virkning, som nok væsentligt overstiger de 2½ pct.s moms, der her er tale om.

Med hensyn til merværdiafgiften i øvrigt vil jeg gerne understrege betydningen af de tilsagn, finansministeren under udvalgsbehandlingen har givet om benyttelse af undtagelsesbestemmelsen i § 5. Det gør, at særlig urimelige overgangsvanskeligheder på den måde kan blive klaret, og det anser jeg for rigtigt.

Hvad problemet om de sociale kompensationer m. v. angår, må jeg sige, at når vi i vort parti i øvrigt har den anskuelse, at vi af mange sagligt stærke grunde skal prøve at komme væk fra de persontilskud, der sidste år blev indført, ville det være forkert nu at bygge oven på disse persontilskud. Det ville vanskeliggøre arbejdet med at komme væk herfra, hvad jeg forstår alle i øvrigt er enige om.

Endelig vil jeg om enkelthederne sige, at også mit parti lægger vægt på, at arbejdet med det, vi kalder kulegravningen af de forskellige afgiftslove, nu bliver fremmet mest muligt. Vi er tilfreds med, at finansministeren har oplyst, at dette arbejde nu vil blive udført energisk i finansministeriet, og at man herfra vil skaffe det fornødne lovgrundlag at forelægge for folketinget.

Om selve den generelle vurdering, som de oplysninger, vi har fået under udvalgsbehandlingen, kan give anledning til, skal jeg, i hvert fald hvad angår venstres principielle indstilling til den økonomiske politik i øjeblikket, i det væsentlige henvise til de bemærkninger, jeg på mit partis vegne dels har fremsat under disse lovforslags førstebehandling, dels under de økonomiske drøftelser, vi siden valget har haft her i folketinget.

Derimod kan det måske være rimeligt, at man kommer med nogle bemærkninger til de synspunkter, der fra oppositionens side,

socialdemokratiet og SF i forening, er anført som begrundelse for disse to partiers fælles standpunkttagen og afstandtagen fra det foreliggende hovedlovforslag. Man må måske her erindre, at de to partier samtidig med at tage afstand fra lovforslaget om forhøjelse af merværdiafgiften også stærkt har kritiseret de forslag, der jo må ses i sammenhæng hermed, regeringens forslag om at begrænse udgiftsstigningerne på de offentlige budgetter med de noksom bekendte 600 mill. kr. Man advarer, endda stærkt, som det hedder i de to partiers mindretalsbetænkning,

„imod en forhøjelse af merværdiafgiften i en situation, hvor en sådan forhøjelse med deraf følgende begrænsning af købekraften ikke kan undgå at få skadelige virkninger for produktion og beskæftigelse, samtidig med at omkostningsniveauet sættes yderligere i vejret.“

Jeg forstår, at det er i disse betragtninger, hovedargumentationen fra socialdemokratiets og SF's side mod de foreliggende lovforslag skal ses.

Lad os nu først se på det med omkostningsniveauet. Det er dog trods alt den samme moms, som S og SF sammen med de nuværende venstresocialister gennemførte, der tages i anvendelse i den nuværende økonomiske situation — og hvad var det, man dengang forklarede folketinget og offentligheden? Var det ikke netop, at moms af så mange grunde var at foretrække, bl. a. fordi den ikke belastede omkostningsniveauet, hvad man modsætningsvis forklarede og med en betydelig ret, at den tidligere engrosoms gjorde? Har man helt glemt sin egen argumentation fra den tid? Skal man nu påstå det modsatte, blot fordi man er kommet i opposition?

Lad os derpå se på det andet argument, vel hovedargumentet: at selve begrænsningen af købekraften er økonomisk forkert i den givne situation. Jeg må her minde om, hvad jeg under de tidligere drøftelser har sagt: venstre havde afgjort foretrukket, at vi gennem organisationernes medvirken kunne have ført en indkomstpoltik, der f. eks.